

Лисяк Вальдемар

Біографія

Народився він у 1944 році.

Вже першою ж книгою - "Колиска" (1974) - залучив до себе увагу.

В його творчості можна визначити ряд напрямків, які Лисяк постійно розвиває.

По-перше, це книги з історії (і історичні, і художні), переважно, пов'язані з Наполеоном. "Колиска", "Шуанська балада" (1976), "Ампірний пасьянс" (1977), "Імперський покер" (1978) - за цю книгу Лисяк впав у немилість у польської влади, йому було заборонено друкуватися, тому деякі книжки виходили під "прозорим" псевдонімом: Вальдемар Болдхед; ""Шахіст" (1980) - саме з цієї книги почалася моя "пригода" з Вальдемаром Лисяком; "Мовчазні пси" (1990), "Талейран" (2007), "Остання когорта" (2005) та інші.

По-друге, книги, присвячені архітектурі - за освітою Автор архітектор - та історії мистецтва: "Френк Ллойд Райт" (1982), "Наполеон фортифікатор" (1999), гігантська праця, присвячена європейському живопису "Живопис білої людини" у 8 томах та інші.

Окрему групу представляють книги - збірки есе з подорожей по різних країнах: "Зачаровані острови" (1974), "Французька стежка" (1976), "Асфальтовий салун" (1980).

Читачі дуже цінують збірки його есе, роздумів та фантастичних оповідань "MW" (1984), "Безлюдні острови" (1987), "Острови зниклих скарбів" (2001).

Деякі книги Лисяка вважалися у Польщі "книгою року" (за популярністю, за продажами): "Корабель" (1994), "Келих" (2002).

Пише Вальдемар Лисяк і фантастику, і пригодницько-розважальну літературу - наприклад, "шахрайсько-пригодницька трилогія": "Добрий" (1990) - "Конквіста" (1989) - "Найкращий" (1992), яка розрослася вже до восьми книжок.

Політичному плані Лисяк правий консерватор, практикуючий католик, русофоб і, на жаль, українофоб.